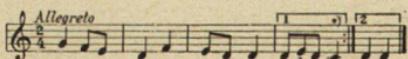
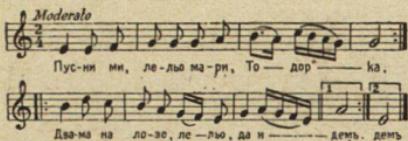

Напъвъ въ същия тоновъ видъ, съ единъ тонъ подъ основата — **хиподорийски видъ:** g-t-e-d-c

№ 38 отъ Сб. Т. В.

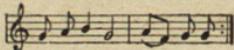
(Вижъ също № 832, № 1064 отъ Сб. Т. В.
3) **фригийски видъ** (e-f-g-a-h-c-d-(e)

(Нот. Д. Христовъ)

- 4) Пълниятъ видъ на лидийската гама не се оказва въ нашите пѣсни.
(f-g-a-h-c-d-e-f)

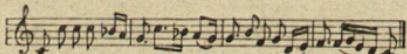
Рѣдко въ нѣкои мелодии сж застѫпени 4-тѣ първи тона на този видъ, но съ финаленъ тонъ II-ра степень (напомнящъ гласъ II-и отъ източното черковно пѣние).

Изъ Родопския край. (Нот. А. Букурещиевъ)

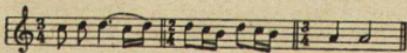
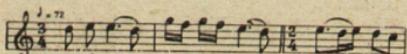
- 5) **Миксолидийски видъ** g-a-h-c-d-e-f-g, или c-d-e-f-g-a-b-c, е застѫпенъ въ множество, особено македонски, български пѣсни:

Македонска (нот. Д. Христовъ)

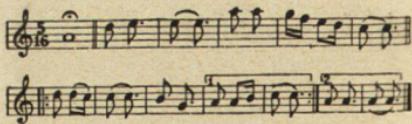
- 6) **Еолийски видъ** (a-h-c-d-e-f-g-(a)

№ 1614 отъ Сб. Т. В.

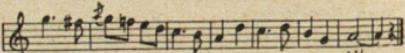
Отъ същия видъ мелодия, засягаща и осмата степень и подфиналния тонъ:

Сб. Т. В. нот. Пав. Стефановъ

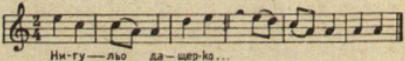
Въ много напѣви съ диатонична основа тоноветъ слизатъ една и по-вече степени подъ финалния тонъ и очертаватъ съ това **хипонната си** тонова основа, въ разлике отъ разгледаните автентични видове. Други, при сѫщите тонови основи, се очертаватъ съ изненадващи финални тонове.

Мелодиите съ диатонична основа се срѣтватъ рѣдко съ временни спомагателни ноти — чужди на тоновия видъ. Това сж случайни хроматични ноти, които не измѣнятъ тоновия видъ на напѣва:

Пентатонната или прадиатонична (безполутонна) стъльбица е мелодиченъ масштабъ на не малко български напѣви, особено отъ родопския край.

Цитираната по-рано мелодия (гл. стр. 96 нот. примѣръ 12) „Слана падна Гане“, съ основа а-с-д-е. Въ нея тонъ h се явява като проходящъ — на слаба част отъ тактовото време; съ изпушнатето му не се оврежда мелодията. Въ нѣкои мелодии сж застѫпени и 5-тѣхъ тона на този видъ стариинна мелодична основа, наричана още **квартова, китайска, шотландска** и пр.

Родопска пѣсень, (нот. отъ А. Букурещиевъ)

Хроматични видове.

Интересни тонови видове представляватъ хармоничния dur (moll-dur) и хармоничниятъ moll, съ финални тонове V степень. Тѣзи видове, близки до